D. ALBERTVS HALLER

MED. ANAT. BOT. ET CHIR. P. P. O.

SEMESTRIS HYBERNI

ANATOMEN PRIMAM

IN

CADAVERE PVELLAE

AVDITORIBVS SVIS INDICIT

DIE XXI. OCTOBR. MDCCXXXVII.

NVPERAS SIMVL OBSERVATIONES

DE

VALVVLA EVSTACHII

COMMVNICAT.

GOTTINGAE,

APVD ABRAM VANDENHOECK, ACAD. TYPOGR.

LECTORI SALVTEM AVCTOR.

Cum primum hasce ſcholas conſcriberem, ſingularia deſtinabam, quod vocant, Programmata, quibus ad corporum humanorum diſſectiones invitarem eos omnes qui ea ſtructura delectantur, quae pulcherrima certe eſt. Verum cum numerus cadaverum Munificentiſſima Providentia Curatorum in dies augeretur, coactus ſum decedere de ea via, qui minime ſufficiebam quotidianis fere occaſionibus. Quare viſum eſt opportunius, ut Diſputationes quasdam ederem, absque ordine, absque ſtato tempore, prout dies aliqui vacui eſſent, & concederent, ut ſcripta aliorum conſulerem. In iis obſcuriores quasdam atque controverſas corporis humani particulas deſcribendas mihi ſumſi, quas in ea frequentia obſervationum, ſedulo magis atque repetito examinaſſem, vel quae alioquin peculiaria aliqua & minus nota habere viſae eſſent. In quo ſtudio tam diu verſari animus eſt dum tempus & Vires ſupererunt. Inſervient certe & mihi, & auditoribus, ut praecipuas Obſervationes curioſius conſervemus, quae alioquin facile memoria excidunt, forte & aliis anatomicarum rerum ſtudioſis. Gottingae Die XV. Januar. MDCC XXXVIII.

§. I.

Sapiente Conſilio eorum quibus Academiae noſtrae cura mandata eſt, non ſolum ſceleratorum hominum qui intra ſex milliarium Germanicorum ab urbe noſtra diſtantiam ſupplicio adficiuntur devota cadauera absque noſtro ſumtu deferuntur in Theatrum Anatomicum, verum & egenorum corpora publico aere redemta diſſectionibus noſtris ſubjiciuntur. Quibus mediis effectum eſt, ut intra Germaniae ambitum vix aliam ſcholam exiſtimemus ſupereſſe, ubi copia atque obportunitas ad obſervationes anatomicas major ſit.

§. II.

In corporibus tredecim, praeter alia ad hanc brevitatem nimis ampla, inprimis cum magna animi adtentione conſpeximus Valvulam, quam in communi Venarum Cavarum trunco primus demonſtravit EVSTACHIVS. Ejus hiſtoriam paſſim noſtro aevo in lucem reſtitutam ex noſtris etiam, repetitis certe obſervationibus utcunque faciliorem reddere conamur. Icon enim hucusque nulla proſtat quae in omnibus ſit laudabilis, deſcriptiones ipſae aliquid obſcuritatis reliquum videntur habere.

§. III.

Inventor extra omne dubium(a) eſt EVSTACHIVS (b) Coaevorum nemo ad verba ejus iconemve reſpexit.

a) Voces SYLVII in *Iſag. Anat.* L. I. c. IV. p. 22. b. (edit. 1560.) huc ſolent trahi: loquitur autem de membranea Epiphyſi, in trunco venae Cavae ex hepate proſiliente. Verum non ſatis definitae ſunt.

b) In ſcripto incomparabili de *Vena ſine pari*, *antigramm* XI. ubi deſcriptio eximia: deinde in explicatione T. VIII. f. 6.

Bauhinus(c) & voces ejus reddidit, & figuram. Observata est porro, vel nominata saltem, Guiffarto, (d) Academicis Parisinis, (e) Cowpero, (f) Douglassio, (g) Lancisio, (h) Duverneyo, (i) Winslowo, (k) post

c) *Theat. Anat.* L. II c. 22. p. 227.

d) *Epist. de Chyli notitia ejusque vasis apud* Bartholinum *spicil.* II *de vas. Lymph.* cap. III. p. 484. & *Epist.* Segeri ad Barthol. quae est in huius *Centur. III.* ordine IX. p. 45. Meminit enim nobilis Valvulae in trunco adscendente Venae Cavae, juxta exortum Venae Coronariae, quae inpediat, ne sanguinis per Venam Cavam adscendentis, & Chyli descendentis fiat confusio. Ea vero verba ad nostram Valvulam aptius referuntur quam ad Valvulam Venae Coronariae cui adscripta sunt a Bartholino, in *resp.* ad Seger Cent. III. Ep. X. p. 49. Haec enim Valvula Chyli & Sanguinis confusionem inpedire non potest; Vox etiam *nobilis* Eustachianae magis videtur propria.

e) In Anatome Castoris *Paris* 1668. 4to. p. 68. & Amst. 1736 p. 144. quam & ipsi nobilem vocant, & totum truncum Venae Cavae dicunt occupare inpedituram ne sanguis ad hepar relabatur.

f) In posthumo opere *Myotomiae* ed. 1724. ad T. XXXVII. Cowperus enim cum mortuus sit ante annum 1711. extra omne dubium valvulam ante Winslowum depinxit atque descripsit.

g) Apud Cheselden *Anat. of hum. bod.* ed. 1713.

h) Et iste ante Winslowum valvulam nominavit, usum adscripsit, in Brutis etiam quaesivit, vide explic. Tabulae Evstach. XVI. f. 3. scriptam anno 1714. & *Dissert.* de *Vena Azyga* anni 1716.

i) Optimus senex, octodecim praeparationes (ut vocant) huius valvulae ostendit Winslowo, quas ob magnam aetatem vix videtur parasse post annum 1717. Mirum tamen videri potest in tota lite, quae inter ipsum atque Meryum de circulatione sanguinis in foetu agitata est, nunquam hanc Valvulam aut nominatam, aut depictam fuisse.

k) Descriptionem adcuratam usumque ex foetu dedit, in *Comm. Acad.*

WINSLOWI uberiorem deſcriptionem NICOLAO, (l) KVLMO, (m) GARENGEOTIO, (n) HEISTERO, (o) WALTHERO, (p) TREWIO, (q) LEISNERO, (r) multis ſine dubio praeterea Proſectoribus ſaeculi noſtri. Icon prima EVSTACHII, (s) ſed brevis & in ſitu obſcuro: Duae nitidae figurae ſunt COWPERI (t) ſed extra naturalem locum dimotae. Pulchrior LANCISII, (u) obſcura DOVGLASSII; (x) Non mala GARENGEOTI, (y) Multae ni-

Acad. Reg. 1717. ſententiam vero correxit ad obſervationes DUVERNEYI, l. c. 1725. Poſt eius autem laborem primum cepit in vulgus innoteſcere.

l) Diſſ. Inaug. de *Directione Vaſorum*; Teſtatur ibi ſe bis eam in limbo inferiori foraminis ovalis vidiſſe. Quam vero ſubiungit, ſecundam quaſi Valvulam ab Euſtachio depictam, atque ad vituli formam depictam conjicit, ea Valvula Venae Coronariae eſt.

m) *Tab. Anat.* XVII. p. 13.

n) *Splanchnologie* p. 372. p. 407.

o) *Compend. Anat.* ed. 1732. II. p. 129. 130. 131. in not. 69. *

p) *Progr.* ed. 1729. apud LEISSNERVM. Breve ſed limatum ſcriptum videre mihi non contingit.

q) Multa pulchra de hac Valvula *Diſſert. de Differ. inter nat. & non nat.* p. 45. ſeqq. p. 76. § 6.

r) *Diſſert. Inaug. de Valvula Venae Cavae Euſtachiana Witteb.* 1737. Bis eam in adulto vidit.

s) Fig. 6. Tab. VIII. & f. 3. T. XVI. quae non differunt, niſi quod illa umbris quibusdam quaſi perficiatur. Exiguam depinxit, vix majorem veſtigio foraminis ovalis, absque cauda ad auris limitem producta.

t) T. XXXVII. f. 2. 3. Cauda illa quae ſequitur auriculae terminos, ita detrahitur, ut videatur ad perpendiculum deſcendere, neque cum auricula cohaerere.

u) *De motu Cord.* p. 56. T. V. Poſitio aliquantum a naturali recedit, Auctore monente. Pleriſque praeſtat.

x) Nonniſi plicam exprimere dicitur, CHES. l. c. T. IX.

y) Ad p. 377. T. XIV. F. ſitus transverſus, nexus cum auricula, bene conſervantur. Non reticulata eſt.

nitidaeque Trewii, (z) ſed quae non huic tamen parti primario deſtinatae ſunt.

§. IV.

Valvula Euſtachiana Venae Cavae eſt membranea adpendix lunata, eminens ex ſiniſteriori ſede ſinus dextri, qua parte auricula Venae Cavae inferiori continuatur. Sinum dicimus, (a) eam omnem expanſionem quae dexterius poſteriusquae finitur continua membrana, ſiniſterius autem patulo ore,anterius quidem in aurem, poſterius in Ventriculum aperitur: ex ea ſurſum Vena Cava ſuperior, deorſum Vena Cava inferior continua procedit. In hoc ergo ſinu, Valvula oritur, (b) inter veſtigium foraminis ovalis, (c) atque oſtium Venae Coronariae maximae, (d) paulo inferius, quam media ſedes veſtigii, ſiniſterius autem atque ſuperius quam Vena Coronaria, proxime terminum (e) maxime

z) l. c. fig. 8. 11. 12. 20. 28. 36. 37. 40. 41. 58. 60.

a) Evstach. in initio deſcriptionis p. 267. conf. Icones.

b) Finiri vocat Evstachivs. Confer Cowper *Myotom* 1724. T. XXXVII. f. 2. Lancis. de *motu Cordis* T. V. ad p. 56. ad i quod ſuperius eſt, Trew de *differ. inter natum & non natum* f. 20. ad h.

c) Limbi nempe vel Iſthmi Vievssenianı columnam ſiniſtram.

d) Ter unicam valvulam poſt nuperam *Diſſ. de Cordis Vaſis* vidimus, ſemilunarem magnamque, Venas Anonymas eodem modo, Venam dextram bis, Venam anteriorem Galeni ſemel in 20 cordibus humanis.

e) Lancis. ic. cit.

me posteriorem auris, (f) dextrae. Procedit inde per limitem (g) auriculae ubi sinui nectetur, sinistrorsum, deinde antrorsum, in semicirculum, donec e regione pene suae originis posterioris in anteriore sede (h) limitis ejusdem auris terminetur, sensim adtenuata, emensa totam auriculae radicem. Figura in genere est lunulae, cujus exterior ambitus major semicirculo aequalis est, interior sive liber, est arcus circuli minoris. Latissima est in medio, ad priora sensim extenuatur. Alias membrana fit, quali sinus est, tensa atque valente; (k) Alias, & ad posteriorem terminum

f) Aurem vocamus sensu BOERHAAVIANO saccum coecum pectinatum, quem validae fibrae efficiunt super membranam expansae: vide *Inst. rei Med.* §. 148. Totum autem cordis vestibulum Aurem nominant plerique atque ipse WINSLOW *Expos. Anat. Tr. de la Poitr.*

g) Vide Iconem LANCISII ubi aliquanto breuior esse videtur: confer & iconem GARENGEOTI, reliquae enim situm non exprimunt.

h) Oriri dicit EUSTACHIUS ex parte qua Vena Cava Sternum contingit. Conf. WINSL descr. *Mem. de l' Acad.* 1717. TREW l. c. p. 76. no. 6. ubi inseri eam dicit parti exteriori Venae Cavae inferioris.

i) prope originem. v. Icon. LANCIS. Origo ipsa paulo angustior.

k) Idque omnino saepius. Ita ut posterius tensa magis firmiorque sit, atque huic robusto arcui, quasi tenue innatum additamentum adcedat. In viginti enim observationibus bis omnino reticularem vidi. Confer icones COWPERI T. XXXVII. f. 2. GARENGEOTI. l. c. T. XIV. Plerumque aut perpetuo hanc ejus structuram esse WALTHER *Progr.* TREW in omnibus iconibus & p. 54. Saepe id sibi obtigisse WINSL. *Mem de l' Acad.* 1717. p. 279. & aliquando sibi EUSTACHIUS. NICOLAUS reticularem fabricam pro praeternaturali habet COMM. LIT. 1732. *hebd.* 33. p. 260. Quando vero tali reticulo caret, estque tota angustior, plicae similis, oculos

num (l) maxime, reticulata eſt tota, Fibris vel in liberas areas inplicitis, vel ſuper tenerrimam Membranam expanſis atque intertextis, ita ut deleta tenui Membrana, nudae areae ſuperſint. In uniuerſum horizonti parallela eſt, (m) atque cum aure concavitatem intercipit, verſus Venam Cavam iam inferiorem convexa (n) Adeſt plerumque aut ſemper, etiam in adultis (o)

B §. V.

---

los anatomicorum ita fugit, ut negata fuerit de induſtria a CATTIERIO *Obſ.* p. 71. apud BARTHOLIN. *Epiſt.* X. Cent. III. p. 49. CROESERO *Diſſ. de ſanguinis in foetu circulo* §. XI, ALBRECHTO noſtro *Paraen. ad diſc. & doc.* Aliis auctoribus raro viſa (NICOL. de *vaſ. direct.* §. XIV.) & in adultis nunquam WINSL. *Mem. de l' Acad.* 1717. ab innumeris autem praetermiſſa.

l) Notante EVSTACHIO, qui reticularem pingit, ſequente BAVHINO *Theatr. app.* T. VIII. f. 1. Eamdem ſtructuram dedit COWPER l. c. f. 3. & LANCISIVS.

m) EVST. l. c. GARENGEOT. l c. pleraeque aliae figurae deſcendentem pingunt, ſitus ratione turbata, uti COWPERI, LANCISIIQVE.

n) Quoties deficere videtur, deeſſe conjicio plexum reticularem, quae jam ſententia fuit EVSTACHII.

o) WINSLOWVS decrementum hoc in Glandulis, vaſisque adeo familiare propoſuit in hac etiam Valvula. *Mem. de l' Acad.* 1717. ſed poſt plures ex adultis corporibus praeparationes viſas apud DVVERNEYVM ſententiam mutavit *Mem.* 1725. Superes ſe etiam deleto foramine ovali TREW p. 54. Ex octuagenario depinxit COWPER Ipſe prae oculis habeo cadaver aliud quadragenarii, aliud feminae quae trigeſimum annum ſuperaverat, aliud octogenariae. Latiorem tamen in foetu eſſe vel ex TREWII iconibus conjicio, ubi in univerſum admodum lata depingitur. Diameter in adulto viſa alias trium linearum, aut infra eam menſuram, alias ad ſemiunciam usque, ad ortum auriculae. Apud ſcriptores, reperio peranguſtam viſam EVSTACHIO, delineatam COWPERO f. 2. peranguſtam quoties plexus reticularis deficit WINSL. l. c. p. 279.

ali-

§. V.

Adminiſtratio facilis eſt. Aperta facie Venae Cavae non adeo poſteriori, (a) quam potius (b) exteriori, a Diaphragmate adusque adhaeſionem Pericardii, ea in ſede ubi continuus canalis eſt Venae Cavae ſuperioris cum inferiori, nihil quod agas ſupereſt. Ea enim ſceandi ratione Valvula cum ſuo ad Aurem nexu tota conſeruatur, (c) ſeque ſuſtinet.

§. VI.

Aliqua ſine dubio eſt utilitas elegantis hujus fabricae; ſed eam nondum penitus intelligimus. (a) Quoties tenſa eſt, validaque membrana fit, auget omnino marginem auris, hujusque cavum facit profundius, (b) ut quoties contrahitur auris ſanguis coërcitus emi-

alias unam tertiam partem orificii Venae Cavae repleviſſe WINSL. ex obſervatioibus DUVERNEYI, WALTHER vero in *Progr.*. Dimidiam partem oſtii aequaſſe, idem WINSLOW in aliis corporibus, idem GARENGEOT. p. 407. In univerſum latior eſt, quoties adeſt reticularis fabrica, quando ea deeſt, anguſtior, confer. figura COWPERI. & WINSL. *Mem. de l'Acad.* 1717.

a) Uti monet WINSLOVUS, qui omiſſam a plurimis exiſtimat, quod diſſecta facie anteriori Venae Cavae ab anatomicis media ſeparetur.

b) Ut iſthmus integer maneat, qui facile violatur ſi ſectio nimis fiat propinqua Cordi.

c) Neque placet conſilium LANCISII ut auris atque Ventriculus dexter aperiantur. Sic enim ex ſitu transverſo delabitur Valvula, multumque de ejus latitudine atque longitudine perit.

a) Ea mens eſt WINSLOWI *Mem. de l'Acad.* 1725.

b) Huc redit id officium quod in foetu adſignat ipſi WINSLOW *Mem.* 1717. ne ſanguis ex foramine ovali (ex MERYANA ſenten-

minente labro, repellatur ab ostio venae Cavae inferioris, determinetur intra Cor laxum, apertumque. Poterit praeterea utcunque sustinere parte sua dexteriori, anteriori, (c) sanguinem Venae Cavae superioris ne gravitet in sanguinem Venae Cavae inferioris (d), cessura eadem sanguini per Venam Cavam inferiorem adscendenti, & parieti adhaesura obsequiosa. Quando reticulata est, debilis aliquando, (e) fenestrata semper, vix videtur efficaciter alterutro munere defunctura, tuncque omnino obscura videtur ejus utilitas.

§. VII.

Superest, ut Valvulam descriptam hactenus distinguamus ab iis membranis cum quibus ejus historia mista fuit. Atque ab *Isthmo* quidem VIEVSSENII facile discernitur. Est enim Isthmus iste, (a) tumens semicir-

 cu-

tentia) profluens atque ex Vena Coronaria, relabatur in Venam Cavam descendentem. Eadem sententia est TREWII l. c. p. 55. 66. Eam & suam fecit LEISSNER p. 19. Et sine dubio hic usus potior est.

c) Sinistra enim superius positam aurem habet.

d) Antiqua haec est sententia GVIFFARTI, PERALTI, LANCISII, GARENGEOTI, quam priori conjungit TREW p. 55.

e) Ut facillime huc illucve inpulsa cedat, fatente EVSTACHIO. Debilis quomodo sustinebit columnam sanguinis, Perforata, quomodo continebit?

a) *Carnea Valvula Venae Cavae* VIEVSS. *de remot. & prox. princ.* c. V. p. 128. 129. T. VI. lit. c. ita descripta est, atque depicta, ut pene pro Valvula EVSTACHII nobis inposuisset, nisi eamdem *Isthmi* nomine idem scriptor tradidisset in recentiore opere *du Coeur.* Ibi enim arcuatum ejus ductum, habitum ad sedem foraminis ovalis ita describit c. VIII. p. 57.

culus, (b) plusquam dimidio, eique ſuperiori ambitui veſtigii ovalis ita circumductus, ut duas columnas, (c) fornice arcuato junctas imitetur. Carneis, (d) fibris farcitur, ad angulum inclinatur atque ita eminet a veſtigio ovali, ut ſtylus libere inter hujus membranam Iſthmumque agitari queat. Verum Valvula EVSTACHII, tota a foraminis ovalis ſede diſtat ſiniſtrorſum deorſum, (e) membranacea eſt, atque auris limiti circumducta concavam ſuperficiem ſurſum aperit, (f) cum Iſthmus deorſum verſus foramen ovale intervallum intercipiat, convexum ſupercilium Venae Cavae ſuperiori obvertat.

§. VIII.

---

37. & depingit T. II. f. 1. lit. 1. T. IV. f. 1. g. g. g. ut facile a Valvula ſeparetur. Caeterum utilitatem non aliam adſcribit, quod nempe ſanguinem deſcendentem inhibeat, ne incumbat in adſcendentem.

b) conf. VIEVSS. *du Coeur.* l. c. T. I. l. I.

c) *Piliers* vocat ROVHAVLT apud WINSLOW *Mem. de l' Acad. des ſcienc.* p. 1725. Videri poſſit alicui, WINSLOWVM eadem cornua eo loco tribuere Iſthmo quae Valvulae Eaſtacbii adſcripſerat *Mem. de l'an.* 1717.

d) MERY *de la circ. du ſang dans le foet* p. 31. 39. Latitudinem Iſthmi facit quatuor aut quinque linearum, Craſſitiem nonniſi dimidiae. Latitudo nobis fere minor viſa eſt. Verum per aetatem imminuitur, atque in ſenio fere evaneſcit.

e) Conf. Icones LANCISII, COWPERI.

f) Qua ex nota ſatis adparet, optimum ALBRECHTVM Iſthmum vidiſſe cum vicino reticulo Valvulae. Iſthmum enim deſignat convexitas ſuperiora ſpectans, vicinum rete fibra bifurcata quam ſubjungit. Acerbe adceptus eſt a nonnullis, qui tribuere aliquid potuerant imminenti morti, quae paucos poſt dies *Paraeneſin* deceſſoris noſtri ſecuta eſt, omnemque ſcriptores conſulendi, poliendaeque obſervationis facultatem ademit.

§. VIII.

Tuberculum LOWERI pro imitamento aliquo hujus Valvulae habuit LANCISIVS (a). Verum omnino differre videtur: Et diu quidem quae ſit ea particula dubii fuimus, quam multi, & periti ſcriptores propoſuerunt, peritiores alii negant, nos ipſi nunquam deprehendere potuimus. Deſcripſerat LOWERVS (b) Venam Cavam ſupe-

a) de *Vena Azyg.* ad EVST. T. XVI. f. 3. *de Motu Cord. Prop.* XXXVI

b) ante LOWERVM HIGHMORVS ſtrigam aliquam Valvulae ſimilem dixerat reperiri ſubinde in confluxu Venae Cavae utriusque, addiderat eam dirigere ſanguinem ad Cordis Auriculam *Diſquiſ. Anat.* L. II. P. II. p. 131. T. XII. f. III, quae perobſcura eſt. Deinde optimus LOWERVS ita deſcribit eminentiam duobus trunci Venae Cavae interpoſitam, & ita ex hominis corpore depingit ut quid demum viderit, dubitaremus. Cor enim in ſitu quem absque vi occupat, lineam quae ab inſertione Venae ſine Pari ad Diaphragma ducitur, ita rectam habet, ut niſi vi quadam introrſum trahatur, angulum vel nullum intercipiat, vel extrorſum eminentem. Neque video qua ratione factum ſit, ut aſſerat, majus eſſe in homine, atque digitum alteri venae Cavae inmiſſum, vix pervenire in alteram. Sed & icon T. I. f. 1. & ab EVSTACHIANIS veriſſimis T. XVI. f. & a natura recedit. Quantumcumque autem nobis videamur hanc rem certo intelligere, infiniti tamen Anatomici tuberculum hoc in ſcripta ſua retulerunt; VERHEYEN T. XX. f. XI. & L. II. T. VII. f. 4. paulo equidem modeſtius, RIDLEY *obſerv. Med. Pract.* paſſim, CHESELDEN *anat. of. hum. body* p. 193. WOOD *Mechan. eſſay upon the heart* p. 10. T. I. f. 2. NICOLAI de *direct Vaſor* §. XIII: (niſi is ad Iſthmum reſpiciat, quando tuberculum in homine potius carneum eſſe indicat) SCHVLZ *Comm. Lit.* 1731. *ſpec. V.* p. 33. CROESER *de circ. Sang.* &c. Errorem primus redarguit, ut alios innumeros, MORGAGNI *Adv. Anat.* V. *Anim.* XV. Veriorem etiam ſententiam poſt HEISTERVM *Comp. Anat.* 1732. II. not. 42. p. 92. tuetur GLASS. §. 22. p. 34-36.

ſuperiorem, cum inferiori ad angulum, eumque pene rectum confluere; in eo angulo locari eminens corpusculum adipe fartum quod obſtaculo ſit ne ſanguis per Venam Cavam ſuperiorem deſcendens, incumbat illi qui per inferiorem adſcendit, ſitque inpedimento illius motui intra Cordis caveam. Verum nulla hujus tuberculi videbatur in homine neceſſitas (c) nulla demum ſedes (d) quae talem particulam reciperet. Tandem ex Ridleyo (e) didicimus, non aliud eſſe hoc tuberculum ab Iſthmo Vievssenii modo deſcripto.

§. IX.

Tandem ipſe conqueritur Evstachivs (a), Valvulam ſuam miſtam fuiſſe cum ea Membrana quam aliqui in oſtio Venae ſine paris deſcripſerunt. Eam obſervarunt Cannanvs (b), Amatvs (c), Hollerivs (d), Riolanvs (e), neque

c) neque in ipſis brutis. Quoties enim Venae Cavae ad angulum conjunguntur, non incumbit utique ſuperior inferiori, niſi admodum oblique, atque in ea directione, quae omnem ejus ſanguinem ad dextrum Cor deducat.

d) Demonſtrat id Vesal. additque figuram fictitiam Venarum Cavarum ad angulum convenientium L. III. p. 275. *Edit.* 1543.

e) *Edit. ult.* p. 150. ubi foramen ovale citra hoc tuberculum ſitum eſſe aſſerit, p. 182. ubi ad ejus concluſionem conferre, p. 184. ubi dehiſcentiam quamdam inter marginem ſuperiorem tuberculi ac Valvulam foraminis ovali aliquando reperiri monet. Quo ſenſu veriſſime dicere potuit p. 17. nunquam in Corpore humano Tuberculum hoc deeſſe. Icon equidem Loweri huic Ridleyanae explicationi repugnat, pleroſque tamen ſcriptores hoc Iſthmo viſo tuberculum ſibi viſum putaſſe, vel ad fidem eorum ſuſpicione liberandam exiſtimo.

a) *Antigram* XI. p. 267. *Ed.* 1707. homines qui proprio ſumtu exploratores alant inventa ſua intercepturos, inepte conmutatis rebus Valvulam ſuam adſcripſiſſe Venae ſine pari.

b) Provocat ad eum Amatvs. Neque videtur deluſiſſe Luſitanum,

neque admodum diversam fabricam tradit post VESALIVM (f) LANCISIVS (g). Nobis (h) praeter plicam, quae ex necessitate quadam mechanica ad originem ramorum (i) fere ubique in vasis oritur, nihil Valvulae simile visum est. Vti neque EVSTACHIO (k), FALLOPIO (l), CARCANO (m) LAVRENTIO (n) &c. Quod si aliquid habitum Valvulae imitans ibi reperiatur, nimis facile distinguitur ab Eustachii valvula sola sede.

§. X.

---

num, quae suspicio fuit FALLOPII, VESALIVS enim ab ipso CANNANO & de hac & de aliis venarum valvulis inaudivit, (*exam. obs. fallop.*) atque hoc monitore inseruit suae posteriori editioni libri III. *de Corp. hum. Fabr.* c. IX. Ubi etiam refluxum sanguinis per Venas sub quibusdam conditionibus adfirmat, tenue quoddam Circulationis rudimentum.

c) *Curat. Cent. I.* n. 51. duodecim cadavera numerat, in quibus reperta sit.

d) *de morb. int.* L. I. c. 26. p. m. 113. Falsum addit experimentum quod flatus venae sine pari inmissus deorsum equidem, neutiquam vero sursum meet, Repugnat enim & sanguinis in circulum motui, & evidenti oculorum testimonio.

e) unam in ostio, duas in Caudice bis a se demonstratas anno 1628 excitat *Anthropogr.* L. III. c. VIII.

f) qui non valvulam adeo quam crassitiem potius in ostiolo Venae sine pari vidit. *Exam. observ. Fallop.*

g) Valvulas admittit in trunco Venae, ita tamen ut flatus libere eat, atque redeat. (*de Vena azyg. ad* MORGAGN. p. 51. Verum in ostiolo musculum semicircularem describit, qui & proprium nervum habeat, quo ostium possit pro inperio stringi atque laxari.

h) Nuper duos magnos ramos Venae sine pari ostendimus dextrum Venae Cavae, sinistrum emulgenti ad ortum venae spermaticae insertum, flatus vero huc & illuc libere meavit. Hanc insertionem, pene perpetuam, quidam recentiorum pro peculiari observatione adnotaverunt. Conf. EVSTACH in toto admirabili de *Vena sine pari* libello.

i) Tales plicae & in Arteriis adsunt; atque a LOWERO depinguntur in ostio Aortae.

k) *de Vena sine Par. antigr.* p. 267.

l) *observ. Anat.* p. 79. ed. *Venet.* 1606.

m) *de unione vasorum in foetu.*

n) *Hist. Anat.* Lib. IV. c. VI. *Quaest.* VI.

§. X.

Obſervationem ſubjungere viſum eſt, non novae rei, neque ſatis rarae. Ea enim jam PINAEO (a), VESLINGIO (b), RIOLANO (c), BARTHOLINO (d), MARCHETTO (e), LITTRIO (f), VERHEYENIO (g), SALZMANNO (h), COWPERO (i), CHESELDENIO (k), MORGAGNO (l), NICOLAO (m) TREWIO (n), viſa eſt, ut paucos nominemus ex multis, atque omittamus BOTALLVM (o) & FOLIVM (p) qui pro perpetuo habuerunt. Foramen nempe ovale bis hac hyeme apertum viſum eſt. Sed ita, ut eleganter obſervationem RIDLEYI (p) confirmaret, quod hiatus, qui foramen ovale dicitur, in foetu ad imam partem valvulae, deinde ſuperius, tandem ad ſupremam reperiatur. Hiatus enim alias in femina triginta quinque annorum, alias in puero 18 menſium viſus, utrobique quaſi latuit inter Iſthmi marginem ſuperiorem arcumque ſiniſtrum. Atque in priori corpore valvula munitus fuit ſemilunari, quae in ſinu ſiniſtro oſtio reſidui hiatus obducta, inpediebat tranſitum a ſiniſtro ad dextrum ſinum (r). In adulto etiam corpore feminae ductus venoſus conſpicuo hiatu flatum transmiſit.

---

a) ter omnino *Praef.* ad tract. de *not. Virgin.*

b) in iis inquit quibus graues obſtructiones (a polypis) ſolitas vias obſtruunt. *Synt. Anat.* p. 89. Quo refero obſervationem a BARTHOLINO recenſitam, fuit enim VESLINGII & in corpore polypoſo.

c) Saepius, anguſto tamen plerumque hiatu *Anthrop.* p. 392.

d) *Hiſt. Anat. Cent.* II. no. XLVI. p. 221.

e) *Compend. Anat.* in puero viginti annorum. p. 129.

f) *Hiſt. de l'Acad. des Scienc.* 1700 Obſ. XIII. 1701. p. 47.

g) L. II. *Tract.* V. c. 20. p. 374.

h) *Diſſ. inaug. de Vrinator.* p. 20. *Diſſ. de ſang. in foetu circ.* p. 38. ubi & aliam SCHEIDII obſervationem adducit.

i) *Myotom* 1724. T. XXXVII. f. 1. & DRAKE APP. T. 1. f. 7. imo frequentius contingere, & morborum quorundam infantilium cauſam eſſe nimis citam obturationem, *Append. ad Anthrop.*

k) *Anat. of. hum. Bod.* p. 315 in ſuſpenſo.

l) bis inprimis memorabili apertura hians vidit ADVERS *Anat.* V. *Anim.* XVII. p. 24.

m) frequentius hyeme 1732 apertum quam quidem clauſum obtigiſſe *Commerc. Lit. Phyſ. med.* 1732. ſpec. XXXIII. p. 260.

n) *De differ. inter nat. & non nat.* p. 94. & T. I. f. 21.

o) *Obſ. Anat.* III.

p) proprio libello qui nuper recuſus eſt, *de ſanguinis per cor motu &c.*

q) *Obſerv. Med. Pract.* p. 180-184. & f. 1-4.

r) non ergo favit haec obſervatio MERYANO Syſtemati, uti illa LITTRII. *Mem.* 1731. l. c. ſed HARVEIANO uti MORGAGNIANA: Licet fatendum ſit, directionem adeo obliquam eſſe ut parum ſanguinis eam viam meare poſſit.